

Online szerencsejátékok

Az Európai Parlament 2011. november 15-i állásfoglalása az online szerencsejátékok belső piaci helyzetéről (2011/2084(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Zöld könyv az online szerencsejátékokról a belső piacon” című, 2011. március 24-i bizottsági közleményre (COM(2011)0128),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 51., 52. és 56. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvre,
- figyelemmel az Európai Unió Bíróságának vonatkozó joggyakorlatára¹,
- figyelemmel az Európai Unió tagállamaiban a szerencsejátékokra és fogadásokra alkalmazandó keretről szóló, 2010. december 10-i tanácsi következtetésekre és a Tanács francia, svéd, spanyol és magyar elnöksége által kidolgozott, az ezzel kapcsolatban elért haladásról szóló jelentésekre,
- tekintettel az on-line szerencsejátékok tisztességességéről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására²,
- tekintettel a sportról szóló fehér könyvre vonatkozó, 2008. május 8-i állásfoglalására³,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanács irányelvre⁴,
- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a

¹ különösen a Schindler 1994 (C-275/92), Gebhard 1995 (C-55/94), Läärä 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Fixtures Marketing Ltd kontra OPAP 2004 (C-444/02), Fixtures Marketing Ltd kontra Svenska Spel AB 2004 (C-338/02), Fixtures Marketing Ltd kontra Oy Veikkaus Ab 2005 (C-46/02), Stauffer 2006 (C-386/04), Unibet 2007 (C-432/05), Placanica és mások 2007 (C-338/04, C-359/04 és C-360/04), Bizottság kontra Olaszország 2007 (C-206/04), Liga Portuguesa de Futebol Profissional 2009 (C-42/07), Ladbrokes 2010 (C-258/08), Sporting Exchange 2010 (C-203/08), Sjöberg és Gerdin 2010 (C-447/08 és C-448/08), Markus Stoß és mások 2010 (C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 és C-410/07), Carmen Media 2010 (C-46/08), Engelmann 2010 (C-64/08) ügyekben hozott ítéletekre.

² HL C 87. E, 2010.4.1., 30. o.

³ HL C 271. E, 2009.11.12., 51. o.

⁴ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,

- tekintettel a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel „A korrupció elleni küzdelem az Európai Unióban” című, 2011. június 6-i bizottsági közleményre (COM(2011)0308),
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁵,
- tekintettel „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című, 2011. január 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0012),
- tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre⁶,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁷,
- tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁸,
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0342/2011),

¹ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

² HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

³ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁴ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁵ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁶ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁷ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁸ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- A. mivel az online szerencsejáték-ágazat folyamatosan növekszik, bizonyos mértékig azon polgárok nemzeti kormányainak ellenőrzése nélkül, akik számára ezeket a játékokat kínálják, és mivel a fogyasztóvédelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelem tekintetében hordozott kockázat miatt ez az ágazat nem minősül ugyanolyannak, mint a többi,
- B. mivel a szubszidiaritás elvének alkalmazása miatt nincs az online szerencsejátékok szabályozására vonatkozó külön uniós jogi aktus,
- C. mivel a szerencsejáték-szolgáltatásokra több uniós jogszabály vonatkozik, így például az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv, a távértékesítési irányelv, a pénzmosás elleni irányelv, az adatvédelmi irányelv, az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv és a hozzáadottérték-adó közös rendszeréről szóló irányelv,
- D. mivel a szerencsejáték-ágazatot az egyes tagállamokban eltérően szabályozzák, és mivel ez nem csak a határokon átnyúló szerencsejáték-szolgáltatások jogszerű nyújtását nehezíti meg a szabályozott szolgáltató számára, hanem gyakorlatilag lehetetlenné teszi a fogyasztóvédelmet, valamint az illegális online szerencsejátékok és a szerencsejátékhoz kapcsolódó bűnözés elleni uniós szintű fellépést is,
- E. mivel a bűnözés és a csalás elleni küzdelem terén, különös tekintettel a sport tisztességességének megőrzésére, valamint a játékosok és fogyasztók védelmére, az uniós megközelítés hozzáadott értéke különös fontossággal bír,
- F. mivel az EUMSZ 56. cikke garantálja a szolgáltatásnyújtás szabadságát, de mivel sajátos jellegénél fogva az online szerencsejáték mentesült az e-kereskedelemről, a szolgáltatásokról és a fogyasztói jogokról szóló irányelvek alkalmazása alól,
- G. mivel – jóllehet a Bíróság több fontos jogi kérdést is tisztázott az online szerencsejátékok uniós helyzetével kapcsolatban – több egyéb kérdésben továbbra is jogbizonytalanság uralkodik, amit csak politikai szinten lehet megoldani; mivel e jogbizonytalanság következtében jelentősen megnövekedett az illegális szerencsejáték-kínálatok elérhetősége és nőttek az ezekhez kapcsolódó komoly kockázatok;
- H. mivel a nem megfelelő módon szabályozott online szerencsejátékok – többek között a könnyű hozzáférés és a társadalmi ellenőrzés hiánya miatt – nagyobb függőségi kockázatot jelentenek, mint a hagyományos, jelenlétet megkívánó szerencsejátékok,
- I. mivel a fogyasztókat fel kell világosítani az online szerencsejátékok potenciális ártalmairól, és védeni kell őket az e téren felmerülő veszélyekkel, így különösen a függőséggel, csalással, átveréssel és a kiskorúak szerencsejátékokban való részvételével szemben,
- J. mivel a szerencsejátékok jelentős bevételi forrást képviselnek, amelyet a tagállamok a sporthoz hasonló közhasznú és jótékonyági célokra fordítanak,
- K. mivel a sport tisztességességét mindenképpen biztosítani kell a korrupció és a bundameccsek elleni küzdelem erősítésével,
- L. mivel e célkitűzések eléréséhez elengedhetetlen, hogy a sportversenyekre és a

pénzáramlásokra vonatkozó ellenőrzési mechanizmusokat, valamint uniós szintű közös felügyeleti mechanizmusokat vezessenek be,

- M. mivel az összes részes fél (intézmények, sportszövetségek és fogadásszervezők) közötti nemzetközi szintű együttműködés szintén elengedhetetlen a bevált gyakorlatok cseréjéhez,
1. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság nyilvános konzultációt kezdeményezett az online szerencsejátékokról szóló zöld könyv vonatkozásában, ami elősegíti a szóban forgó ágazat európai jövőjének gyakorlati szempontú és reális mérlegelését,
 2. üdvözlí a Bizottság részéről annak tisztázását, hogy a zöld könyvvel elindított politikai folyamatnak semmiképpen sem célja az online szerencsejáték-piac deregulációja/liberalizációja;
 3. emlékeztet arra, hogy az online szerencsejáték-ágazat gazdasági jelentősége egyre növekszik: éves bevétele 2008-ban meghaladta a 6 milliárd eurót, ami a globális piac 45%-ának felel meg; egyetért az Európai Unió Bíróságával abban, hogy ez a gazdasági tevékenység egyedi sajátosságokkal rendelkezik; emlékeztet arra, hogy ez a növekedés maga után vonja a kóros játékszenvedélyhez és az illegális tevékenységekhez kötődő problémákból fakadó társadalmi költségek növekedését is;
 4. úgy ítéli meg, hogy az online szerencsejáték-ágazat hatékony szabályozása különösen a következőket eredményezi:
 - a) a népesség természetes játékosztönét a megfelelő mederbe tereli;
 - b) küzdelmet folytat a törvénytelen szerencsejáték-ágazat ellen;
 - c) a játékosok hatékony védelmét biztosítja, különös figyelmet fordítva a veszélyeztetett csoportokra, mindenekelőtt a kiskorúakra, valamint
 - d) megelőzi a szerencsejáték-függőség kialakulásának veszélyét, továbbá
 - e) biztosítja, hogy a szerencsejátékokat szabályosan, tisztességesen, felelősségteljesen és átláthatóan valósítsák meg,
 - f) egyedi fellépéseket előmozdítva garantálja a sportversenyek tisztességességét,
 - g) biztosítja, hogy a szerencsejátékokból származó állami bevételek jelentős részét közérdekű, közhasznú vagy jótékonyági célok előmozdítására használják fel;
 - h) biztosítja, hogy a szerencsejátékok bűncselekménytől, csalástól és a pénzmosás minden formájától mentesek legyenek;
 5. úgy véli, hogy egy ilyen jogszabály magában hordozza annak lehetőségét, hogy a sportversenyeket vonzóvá tegye a fogyasztók és a nyilvánosság számára, valamint a továbbiakban is biztosítsa a sporteredmények hitelességét és a sportversenyek presztízsének megőrzését;

6. alátámasztja az Európai Bíróság azon nézetét¹, miszerint az internet csak a szerencsejáték-kínálat egyik csatornája, mely a fogyasztók védelmére és a közrend fenntartására használható kifinomult technológiai megoldásokkal rendelkezik, jóllehet ez nem érinti a tagállamok azzal kapcsolatos mérlegelési jogkörét, hogy saját megközelítést alakítsanak ki az online szerencsejátékok szabályozását illetően, és a tagállamok továbbra is korlátozhatják vagy tilthatják a fogyasztóknak kínált egyes szolgáltatásokat;

A szubszidiaritás elve és az európai hozzáadott érték

7. hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-ágazat szabályozását a tagállamok eltérő kulturális háttere és hagyományai miatt a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával, sőt arra építve kell megvalósítani, és hogy ezt az elvet „aktív szubszidiaritásként” kell értelmezni, ami a nemzeti közigazgatási szervek együttműködését is magában foglalja; úgy véli azonban, hogy a szubszidiaritás elvének értelmében a szerencsejátékokra vonatkozó európai bírósági ítélet szerinti alkalmazhatóság mértékéig meg kell felelni a belső piaci szabályoknak;
8. azon a véleményen van, hogy a vonzó és jól szabályozott, internetes és hagyományos fizikai csatornákon megjelenő internetes szerencsejáték-szolgáltatások nyújtása elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a fogyasztók ne olyan szolgáltatókhoz forduljanak, amelyek nem tesznek eleget a nemzeti engedélyezési előírásoknak;
9. ezért elutasítja a teljes online szerencsejáték-ágazatot egységesen szabályozó uniós jogi aktus lehetőségét, mindazonáltal úgy ítéli meg, hogy az online szerencsejáték-szolgáltatások határokon átnyúló jellege miatt egyes területeken a nemzeti szabályozás mellett egyértelmű hozzáadott értéket képezne egy egységes uniós megközelítés;
10. elismeri, hogy a tagállamok szabadon dönthetnek a szerencsejáték-piac szervezéséről, amennyiben tiszteletben tartják az Európai Unióról szóló szerződés megkülönböztetésmentességre és arányosságra vonatkozó alapvető elveit; e tekintetben tiszteletben tartja bizonyos tagállamok azon döntését, hogy az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban teljes körűen vagy részlegesen megtiltják az online szerencsejátékokat, illetve monopóliumot tartanak fenn, feltéve, hogy megközelítésük következetes;
11. emlékeztet arra, hogy az Európai Bíróság több ítéletében is elismerte, hogy az állami hatóságok szoros ellenőrzése mellett működő egyetlen szolgáltató kizárólagos jogokkal történő felruházása hozzájárulhat ahhoz, hogy hatékonyabban javítsák a fogyasztók csalás elleni védelmét és a bűnözés elleni küzdelmet az online szerencsejáték-ágazatban;
12. rámutat, hogy az online szerencsejátékok olyan sajátos természetű gazdasági tevékenységek, amelyekre a belső piac szabályai – vagyis a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága – nem alkalmazhatók korlátozás nélkül; elismeri azonban az Európai Unió Bíróságának következetes ítélkezési gyakorlatát, amely hangsúlyozza, hogy rendelkezni kell a nemzeti szabályozásról, és azt következetesen, arányosan és megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni;

¹ Carmen Media 2010 (C-46/08).

13. hangsúlyozza, hogy az online szerencsejáték-szolgáltatóknak minden esetben tiszteletben kell tartaniuk a működés szerinti ország jogszabályait, valamint hogy a tagállamoknak joggal kellene rendelkezniük arra, hogy az illegális online szerencsejátékok elleni fellépés érdekében szükségesnek ítélt intézkedést életbe léptethessék, azaz nemzeti szintű jogszabályokat hozhassanak és ezáltal a jogellenesen működő szolgáltatókat kizárják a piacról;
14. azon a véleményen van, hogy a szerencsejáték-ágazati engedélyek kölcsönös elismerésének elve nem alkalmazható, azonban ragaszkodik ahhoz, hogy – a belső piaci elvekkel összhangban – az online szerencsejátékokat az összes vagy bizonyos online szerencsejáték tekintetében a verseny előtt megnyitó tagállamoknak biztosítaniuk kell az átláthatóságot, és lehetővé kell tenniük a megkülönböztetéstől mentes versenyt; e tekintetben azt ajánlja a tagállamoknak, hogy vezessenek be egy olyan engedélyezési rendszert, amely minden, az adott tagállam által szabott feltételt teljesítő európai szerencsejáték-szolgáltató számára lehetővé teszi az engedélykérelem benyújtását; úgy véli, hogy az engedélyezési rendszert bevezető tagállamokban olyan engedélykérelmezési eljárást lehetne bevezetni, amely a követelmények és az ellenőrzések felesleges megkettőzésének elkerülésével csökkenti az adminisztratív terheket, biztosítva ugyanakkor azon tagállam szabályozójának kiemelt szerepét, amelyben az engedély iránti kérelmet benyújtották; ezért úgy véli, hogy a nemzeti szabályozók közötti kölcsönös bizalmat szorosabb közigazgatási együttműködéssel kell megerősíteni; tiszteletben tartja ugyanakkor néhány tagállam azon döntését, hogy a fogyasztók védelme és a bűnmegelőzés érdekében meghatározza a szolgáltatók számát, valamint a kínált szerencsejátékok típusát és mennyiségét, azzal a kikötéssel, hogy a korlátozásoknak arányosaknak kell lenniük, és az ágazatban folyó tevékenységet következetesen és egységesen kell korlátozniuk;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy az „aktív szubszidiaritás” elvének megfelelően mérlegelje a sérülékeny fogyasztók védelmére, a függőség megelőzésére, valamint a törvénytelen szolgáltatók elleni fellépésre irányuló uniós szintű eszközök vagy intézkedések lehetőségét, ideértve a nemzeti szabályozók közötti hivatalos együttműködést, a szolgáltatókra vonatkozó közös szabályokat, vagy egy keretirányelvet; azon a véleményen van, hogy az első lépés az online szerencsejátékok európai szintű, a szabályozók és a szolgáltatók által elfogadott magatartási kódexének kidolgozása lehetne;
16. azon a véleményen van, hogy az online szerencsejátékokra vonatkozó páneurópai magatartási kódexnek ki kell terjednie mind a szolgáltatók, mind pedig a fogyasztók jogaira és kötelezettségeire; úgy véli, hogy egy ilyen magatartási kódex az alábbiak biztosítását hivatott elősegíteni: a felelősségteljes szerencsejáték, a játékosok nagyfokú védelme – különösen a kiskorúak és egyéb veszélyeztetett személyek esetében –, valamint uniós és nemzeti szintű támogatási mechanizmusok, amelyek a számítástechnikai bűnözés, a csalás és a megtévesztő reklámok elleni küzdelmet célozzák, és végső soron elvek és szabályok olyan keretét adják, amely Unió-szerte biztosítja a fogyasztók egyenlő védelmét;
17. hangsúlyozza, hogy a tagállamok részéről több intézkedésre van szükség annak megakadályozása érdekében, hogy az illegális szerencsejáték-szolgáltatók az interneten kínálhassák szolgáltatásaikat, például az illegális szerencsejáték-szolgáltatók feketelistájának létrehozásával; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg olyan, jogilag

kötelező érvényű eszközök előterjesztését, amelyek arra kötelezik az uniós bankokat, hitelkártya-kibocsátókat és egyéb pénzforgalmi szolgáltatókat, hogy a nemzeti feketelisták alapján a felségterületükön engedéllyel nem rendelkező szerencsejáték-szolgáltatók és az ügyfelek közötti tranzakciókat blokkolják, ügyelve arra, hogy a jogszerű tranzakciókban ne okozzanak fennakadást;

18. tiszteletben tartja a tagállamok azon jogát, hogy az illegális online szerencsejáték-kínálatokkal szemben számos különböző megtorló intézkedést alkalmazzanak; az illegálisan kínált online szerencsejátékok elleni küzdelem hatékonyságának javítása érdekében egy olyan szabályozási elv bevezetését támogatja, amelynek értelmében a szerencsejáték-szolgáltató társaság csak abban az esetben működhet (vagy igényelheti a szükséges nemzeti engedélyt) egy adott tagállamban, ha az EU egyik tagállamában sem működik jogellenesen;
19. felkéri a Bizottságot, a Szerződések őreit, valamint a tagállamokat, hogy továbbra is hatékonyan ellenőrizzék az uniós jog betartását, és szankcionálják a szabályok megsértését;
20. megjegyzi, hogy a függőben lévő jogsértési ügyekben 2008 óta több előrelépés történhetett volna, továbbá megjegyzi, hogy ide vonatkozó ügyekben tagállamot még soha nem idéztek az Európai Bíróság elé; sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa az (offline és online) szerencsejátékokra vonatkozó tagállami jogszabályok és az EUMSZ között esetlegesen felmerülő ellentmondások vizsgálatát, valamint a következetesség biztosítása érdekében – szükség esetén – folytassa le a 2008 óta függőben lévő jogsértési eljárásokat; emlékezteti rá a Bizottságot, hogy a „Szerződések őreként” kötelessége a Szerződésekben rögzített szabadságok megsértésével kapcsolatos panaszok kézhezvételét követően haladéktalanul fellépni;

A szabályozó szervezetek közötti együttműködés

21. felszólít a kellő hatáskörrel felruházott nemzeti szabályozó szervek közötti szoros együttműködésnek az Európai Bizottság koordinációja melletti kiépítésére a közös szabályok kidolgozása és a szükséges nemzeti engedélyek nélkül működő online szerencsejáték-szolgáltatók elleni közös fellépés érdekében; különösen a feketelistára tett játékosok azonosítása, a pénzmosás, a fogadási csalás és az egyéb – gyakran szervezett bűnözés keretében elkövetett – bűncselekmények elleni küzdelem tekintetében sikertelenek az elszigetelt nemzeti megoldások; ebben az összefüggésben a szabályozói együttműködés javítása szükséges lépésnek tartja, hogy minden tagállamban kellő hatáskörökkel felruházott szabályozót hozzanak létre; rámutat, hogy a belső piaci információs rendszer szolgálhat a nemzeti szabályozó szervek közötti hatékonyabb együttműködés alapjául; tudomást vesz a nemzeti szabályozó szervek együttműködési kezdeményezéseiről, úgymint a Szerencsejáték Szabályozók Európai Fórumának (Gaming Regulators European Forum, GREF) hálózat és az európai szabályozási platform; szorosabb együttműködést és jobb koordinációt szorgalmaz az uniós tagállamok, az Europol és az Eurojust között az illegális szerencsejáték, a csalás, a pénzmosás és az online szerencsejátékokkal kapcsolatos egyéb pénzügyi bűncselekmények elleni küzdelem terén;
22. azt az álláspontot képviseli, hogy az online játékok különféle formái – mint például a gyors, másodpercenkénti gyakoriságú interaktív szerencsejátékok, a fogadások vagy a heti sorsolású lottójátékok – különböznek egymástól, tehát másféle választ igényelnek,

mivel bizonyos típusú játékoknál a visszaélési lehetőségek nagyobbak, mint másoknál; külön rámutat, hogy mivel a pénzmosási lehetőségek az azonosítás szigorúságától, a játék formájától és a fizetési formáktól függnék, egyes játékformák esetében a játékok valós idejű figyelemmel kísérésére és az egyéb játékformák esetében alkalmazottnál szigorúbb ellenőrzésre van szükség;

23. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az online szerencsejátékkal kapcsolatban nyitott fogyasztói számlák védelmével a szolgáltató fizetéseképtelenné válása esetén; ezért azt javasolja, hogy a jövőbeni jogszabályok célozzák e letétek védelmét arra az esetre, ha a weboldallal szemben pénzbírságot szabnak ki vagy jogi eljárást indítanak;
24. felkéri a Bizottságot a fogyasztók olyan esetekben történő támogatására, ha illegális gyakorlatok áldozatai lettek, valamint részükre jogi támogatás nyújtására;
25. az elektronikus azonosítás egységes páneurópai minimumszabályainak bevezetését javasolja; úgy véli, hogy a regisztrációt oly módon kell végrehajtani, hogy a játékos személyazonossága megállapítható legyen, ugyanakkor pedig biztosítsák, hogy a játékos szerencsejáték-szolgáltatóként legfeljebb egy szerencsejáték-számlával rendelkezik; hangsúlyozza, hogy a megbízható regisztrációs és ellenőrzési rendszerek az online szerencsejátékkal kapcsolatos visszaélések – mint például a pénzmosás – megelőzésének legfontosabb eszközei;
26. úgy véli, hogy a fogyasztók, és elsősorban a sérülékeny és fiatal játékosok az online szerencsejátékok káros hatásaitól való hatékony védelme érdekében az EU-nak közös fogyasztóvédelmi normákat kell elfogadnia; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy az ellenőrzési és védelmi folyamatokat a szerencsejáték-tevékenység beindulása előtt kell elindítani, és hogy ezek kiterjedhetnének többek között a játékos életkorának ellenőrzésére, a szerencsejáték-számlák közötti elektronikus fizetés és átutalás korlátozására, valamint egy olyan kötelezettség előírására, melynek értelmében a szolgáltatóknak fel kell hívnia a figyelmet a korhatárra, a nagy kockázatot hordozó viselkedésmódra, a kóros játékszenvedélyre, és az online portálokon szereplő, a nemzeti kapcsolattartó pontokra mutató linkekre;
27. a szerencsejáték-szenvedély kezelése érdekében hatékony módszerek alkalmazását szorgalmazza, többek között azáltal, hogy betiltják a szerencsejátékot, illetve bevezetik a kifizetett összegek kötelező korlátozását a kliensek által meghatározott időszakokban; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy ha az összeghatár növelhető, akkor az csak egy bizonyos idő elteltével léphessen érvénybe;
28. hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-függőség viselkedési zavarnak minősül, amely egyes országokban a lakosságnak akár a 2%-át is érintheti; ezért kéri, hogy az Európai Unió minden egyes tagállamaiban vizsgálják meg a probléma mértékét annak érdekében, hogy a fogyasztókat a függőség e formájától megvédő, integrált fogyasztóvédelmi politika megalkotását lehetővé tevő alapok álljanak rendelkezésre; véleménye szerint a játékszámle megnyitásakor kimerítő és az igazságnak megfelelő tájékoztatást kell adni a játékokról, a felelősségteljes játékról és a játékszenvedély kezelési lehetőségeiről;
29. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az e területen már elvégzett vizsgálatokat, hogy fordítsanak figyelmet a szerencsejáték-függőség előfordulásával, kialakulásával és kezelésével kapcsolatos kutatásokra, és hogy

gyűjtsenek a szerencsejáték-piacok valamennyi (online és offline) csatornájára és a játékfüggőségre vonatkozó statisztikai adatokat és hozzák azokat nyilvánosságra annak érdekében, hogy az EU teljes szerencsejáték-ágazatáról összehasonlítható adatokat szerezzenek; hangsúlyozza, hogy független forrásokból származó statisztikai adatokra van szükség, különösen a szerencsejáték-függőséget illetően;

30. felkéri a Bizottságot, hogy kezdeményezze a játékfüggőséggel foglalkozó nemzeti szervezetek olyan hálózatának kialakítását, amely lehetővé teszi a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét;
31. megállapítja, hogy egy nemrégiben közzétett tanulmány¹ szerint a szerencsejáték-ágazat olyan ágazat, ahol az alternatív vitarendezési rendszer hiánya a leggyakrabban érezhető; ezért azt javasolja, hogy a nemzeti szabályozó szervek hozzanak létre egy alternatív vitarendezési rendszert az online szerencsejáték-ágazat számára;

Szerencsejáték és sport: a tisztességesség biztosításának szükségessége

32. megállapítja, hogy a sportversenyekhez fűződő csalás kockázata, noha mindig is létezett, megnövekedett az online sportfogadási ágazat megjelenése óta, és veszélyt jelent a sportversenyek tisztességességére nézve; ezért úgy ítéli meg, hogy ki kell dolgozni a sportcsalás és a csalás közös fogalommeghatározását, és a fogadási csalást egész Európában büntettként szankcionálni kell;
33. megállapítja, hogy a határokon átnyúló rendőrségi és igazságügyi együttműködés ösztönzésére szolgáló, az összes tagállam illetékes hatóságait felölelő eszközökre van szükség a sportfogadásokkal kapcsolatos bundázás megelőzése, felderítése és kivizsgálása terén; e tekintetben annak mérlegelésére kéri a tagállamokat, hogy külön erre a célra olyan bűnüldöző hatóságokat hozzanak létre, amelyek elsődleges feladata a bundázással kapcsolatos esetek kivizsgálása lenne; megállapítja, hogy együttműködési keretet kell kialakítani a sportverseny-szervezőkkel a sportfegyelmi hatóságok, illetve az állami vizsgálati és bűnüldöző szervek közötti információcsere megkönnyítése érdekében, például kifejezetten a bundameccsek ügyeivel foglalkozó nemzeti hálózatok és kapcsolattartó pontok kialakításával; ezt adott esetben a szerencsejáték-szolgáltatók közreműködésével kell megvalósítani;
34. ezért úgy véli, hogy európai szinten ki kell alakítani a sportcsalás egységes fogalommeghatározását, és azt valamennyi tagállamban be kell illeszteni a büntetőjogba;
35. aggodalmát fejezi ki a bünszervezetek és az online fogadáshoz kapcsolódó bundázás megjelenése közötti kapcsolat miatt, mivel az ebből származó bevételek más bűncselekményeket táplálnak;
36. megállapítja, hogy néhány európai országban már szigorú jogszabályokat fogadtak el a sportfogadáshoz kapcsolódó pénzmosás, a sportcsalás (speciális szabálysértésként és bűncselekményként besorolva), valamint a fogadások szervezői, illetve a sportklubok,

¹ A „Cross-Border Alternative Dispute Resolution in the European Union” című, 2011. évi tanulmány:
<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>.

a csapatok vagy az aktív sportolók közötti érdekellentétek vonatkozásában;

37. megállapítja, hogy az EU-ban engedélyezett online szolgáltatók már részt vesznek a sporton belüli lehetséges korrupciós esetek feltárásában;
38. kiemeli a sport területén folytatott nevelés fontosságát a sport tisztességességének megővésében; ezért arra szólítja fel a tagállamokat és a sportszövetségeket, hogy fiatal korukról kezdődően és minden szintre kiterjedően tájékoztassák és neveljék a (hivatásos és amatőr) sportolókat és a fogyasztókat;
39. tudatában van annak, hogy a szerencsejátékokból származó bevételeknek a hivatásos és amatőr sport valamennyi szintjének tagállami finanszírozásához való hozzájárulása különös jelentőséggel bír, ideértve a sportversenyek integritásának fogadási manipulációktól való védelmére irányuló intézkedéseket is; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok bevett gyakorlatának tiszteletben tartása mellett vizsgálja meg az alternatív finanszírozási lehetőségeket arra nézve, hogy miképpen biztosítható tartós pénzügyi kapcsolat a sportfogadások bevételei és a sportversenyek integritásának fogadási manipulációktól való védelme között, ugyanakkor vegye figyelembe, hogy a finanszírozási mechanizmusok nem vezethetnek olyan helyzethez, hogy azokból csak nagyon kevés professzionális, a televízióban széles körben közvetített sport részesül, miközben az egyéb sportok és különösen az alulról szerveződő sportok a fogadásokból származó források csökkenését tapasztalják;
40. megismétli azon álláspontját, hogy a sportfogadások a sportversenyek kereskedelmi felhasználásának minősülnek; javasolja, hogy minden engedély nélküli kereskedelmi felhasználástól védjék meg a sportversenyeket, elsősorban azért, hogy elismerik a sportszervezetek szellemi tulajdonjogait az általuk szervezett versenyek vonatkozásában, nem csupán annak érdekében, hogy a hivatásos és amatőr sport minden szintjén méltányos pénzügyi ellentételezést biztosítsanak, hanem a sportcsalás és különösen a bundameccsek elleni küzdelem megerősítésének eszközeként is;
41. hangsúlyozza, hogy kiegyensúlyozottabb kapcsolatot tenne lehetővé a két fél között, ha a sportversenyszervezők és az online szerencsejáték-szolgáltatók között jogilag kötelező erejű megállapodások jönnének létre;
42. hangsúlyozza az online szerencsejáték-ágazat átláthatóságának fontosságát; ezalatt az éves jelentések kötelezővé tételét érti, amelyeknek többek közt tartalmazniuk kellene, hogy mely közérdekű tevékenységeket és/vagy sporteseményeket finanszíroznak és/vagy szponzorálnak szerencsejátékból származó jövedelemből; kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg az éves kötelező jelentések lehetőségét.
43. rámutat annak szükségességére, hogy a törvénytelen szerencsejáték-szolgáltatásokkal szemben megbízható alternatíva álljon rendelkezésre; olyan reklámozási szabályok elfogadását szorgalmazza, amelyek megfelelően védik a kiszolgáltatót fogyasztót, ugyanakkor lehetővé teszik a sportesemények online szerencsejáték-szolgáltatók általi szponzorálását; megállapítja, hogy közös reklámozási szabályokat kell találni, amelyek megfelelően védik a kiszolgáltatót fogyasztót, de ugyanakkor lehetővé teszik a nemzetközi események szponzorálását;
44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a sport terén működjenek együtt az összes érdekelt féllel azzal a céllal, hogy azonosítsák a sport tisztességességének és az

alulról szerveződő sportok finanszírozásának fenntartásához szükséges megfelelő mechanizmusokat;

o

o o

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.